

Liste, skal kaldes Luksus, erklærer jeg mig ude af Stand til i Fremtiden at afgøre, hvad der er Luksus, og hvad der ikke er det. Det forekommer mig, at saa kommer man saa langt ud, at man godt kan kalde alting Luksus eller ogsaa sige, at der slet ikke er Luksus her i Landet.

Det er denne Liste, som man — det maa jeg maaske have Lov til at indskyde — spøgefuldt har kaldt den Pinstrupske Liste. Jeg kan nu ikke nægte, at det er ejendommeligt, at man i de Partier, hvor man ellers ikke har været tilbøjelig til at følge de Raad og Anvisninger, Hr. Pinstrup har givet, nu er saa ivrig for at sige, at det var netop det, Hr. Pinstrup ønskede. Og jeg maa tilføje, at enhver, der kender tidligere Folketingsmand Pinstrup, vil vide, at han aldrig nogen Sinde har ønsket en Importregulering, heller ikke for disse Varer; hvis man er i Tvivl, kan man se efter, hvad han selv har sagt, eller man kan spørge ham, han lever jo endnu, man kan jo godt leve videre, selv om man ikke længere er Rigsdagsmand. Det, som daværende Folketingsmand Pinstrup gav Udtryk for, var den Betragtning, at hvis galt skulde være, hvis man endelig vilde gaa den Vej, vilde han subsidiært foretrække, at man holdt sig til en Liste, saaledes at man dog vidste, at udenfor den kunde man ikke komme.

Jeg hørte i Gaar Ordføreren for det radikale Parti i Folketinget paa lignende Maade benytte mit Navn, idet han søgte at bibringe Tinget den Opfattelse, at jeg paa et vist Tidspunkt skulde have sat mit Navn under en Skrivelse, der anbefalede Importregulering af visse Luksusvarer. Det drejer sig — hvis jeg lige maa have Lov til at nævne dette Forhold, det har dog en lille Smule Interesse vedrørende de Fremgangsmaader, der anvendes i denne Diskussion — om en Skrivelse fra Landbrugsraadet, for hvilket jeg den Gang havde den Ære at være Præsident, hvori Landbrugsraadet meget bestemt, med gode, saglige, vægtige Grunde udtalte sig imod enhver Importregulering, men hvori der saa, efter at Landbrugsraadet altsaa først har skrevet imod Importregulering, forekommer følgende Sætning: „Saafremt Lovgivningsmagten dog maatte finde“ — det var jo en Sag, som Lovgivningsmagten maatte afgøre, det var ikke Landbrugsraadet, der afgjorde den — „, at den af 5 Mands Udvalget“ — det var et Udvalg, der den Gang var nedsat — „foreslaaede Fremgangsmaade til Forhindring af unyttig Import bør forsøges, tillader Raadet

sig at henstille, at alle herhenhørende Bestemmelser indskrænkes til kun at omfatte visse afgrænsede Varegrupper, der er uden Betydning for Udviklingen af Landets produktive Erhverv.“ Ja, dette skrev vi selvfølgelig, for at der dog, hvis Lovgivningsmagten skulde indeholde et Flertal, som vilde gaa i en anden Retning end den, vi ønskede, i saa Tilfælde maatte blive taget saa meget Hensyn til os, at de Varer, der har Betydning for os i vor Erhvervsvirksomhed, hvad enten det er Kul eller Raastoffer, i hvert Fald ikke skulde være Genstand for den Vilkaarlighed, som en Importregulerings Gennemførelse betyder. Ikke des mindre hørte jeg til min Forbavselse i Gaar Ordføreren for det radikale Parti i Folketinget oplæse disse Linier og sige: Se, det har selv Madsen-Mygdal kunnet skrive under paa. Ja, selvfølgelig! Jeg skal ikke betegne en saadan Fremgangsmaade med Hensyn til Citering med den Betegnelse, der forekommer mig mest træffende, men jeg vil dog sige, at Udtryk for en særlig fremskreden Loyalitet er en saadan Citering ikke.

Med Hensyn til den Liste, der er henvist til i Forslaget, saaledes som det nu foreligger, skulde man jo tro, at her havde man nu de Varer, som det var Meningen at gøre til Genstand for Importregulering. Men det er slet ikke Tilfældet. Den højtærede Statsminister har ikke lagt Skjul paa, at man meget vel kan tænke sig Varer udenfor Listen, hvis Import man ønsker at regulere, og dersom jeg hørte rigtigt i Gaar — men jeg tilstaar, at naar man sidder oppe i Landstingets Tilhørersloge og skal høre derfra, hvad Folketingsmedlemmerne og de højtærede Ministre siger, kan det tidt have sin store Vanskelighed at faa fat paa, hvad der bliver sagt, og ganske særlig gælder dette den højtærede Statsminister, som, forekommer det mig, taler betydelig mere sagte og spagfærdigt nu end for blot faa Maaneder siden —, men hvis jeg har hørt rigtigt — og har jeg ikke det, beder jeg den højtærede Statsminister om at rette mig —, saa udtalte den højtærede Statsminister sig i Virkeligheden i den Retning, at det kunde kun være helt ukyndige Folk, som kunde tænke sig at regulere de Varer, der stod paa denne Liste. Jeg maa sige, at jeg i den Henseende er ret desorienteret; jeg er ude af Stand til at forstaa, hvorfor man saa overhovedet har optrykt den Liste eller har henvist til den. Det kan dog fornuftigvis ikke være Meningen, at det er rene Bagateller, der skal under-